

cidència d'un braç, versió podàlica i 500 pessetes.

Quina riquesa té aquest metge que per a cobrir les seves més apremiants necessitats ha hagut d'empenyar-se en 4,500 pessetes? I, si no ha guanyat més que 1,500 pessetes i les 100 pessetes d'honoraris judicials, que no cobra, jamai, havent-ni fet perdre l'Estat, 500, amb quin dret aquest Estat, a aquest pobre, encara que metge li ha d'imposar patent, ni utilitats ni tribut de cap classe?

En el mateix dia 31 de desembre el Col·legi de metges els convida a repartir el dèficit de 1.000 pessetes que l'Administració de Hisenda reclama, així com també la relació jurada del honoraris professionals devengats.

Per què ha pagat la patent aquest metge? Per què la Hisenda té el dret de marejar-lo exigint-li relacions i subjectant-lo a odioses investigacions per a cerciorar-se que no ha treballat? Per què no ha de cobrar els honoraris judicials per a compensar en part, almenys, les 500 pessetes que li han fet perdre? Afegim que en el llibre registre del metges hi ha secrets professionals que cap llei no pot obligar a revelar, perquè sempre hi hauria una llei moral per damunt de totes les lleis que obligaria al metge a rebel·lar-se contra tals imposicions que no serviren més que per esperonar l'enginy, a fi de burlar la llei, cosa molt natural en aquest dissortat país.

Als Directors de les nostres entitats professionals brindo tots aquests dubtes, convidant-los perquè resolguin amb llurs clares llums el plet de la llei d'utilitats abans d'acabar l'any, comptant amb la disciplina de tots en general i especialment del que sotscriu.

A. RABADÁ.

La significació de les passades eleccions

En el número corresponent al mes de gener, del BULLETI DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA hi ha un article de capçalera, titulat *La nostra anada al Col·legi. Molins i propòsits*, firmat per l'Il·lustre president del SINDICAT. Dr. Puig i Sais, en el qual detalladament i extensa es tracta el tema que el seu títol exposa. Com sigui que el BULLETI és adreçat a tots els metges de Catalunya, a ell remetem als companys que no estiguin ben assabentats dels mòbils generals que han impulsat al SINDICAT a intervenir en el govern dels Col·legis mèdics de Catalunya.

Pel que fa referència al nostre, no hi havia cap motiu perquè es tingués envers ell una norma de conducta diferent que la observada envers els altres, ni perquè es deixessin de fer tots els mitjans per procurar que fos informat per l'esperit del SINDICAT.

La circular que acompanyada de la candidatura del mateix i firmada per nosaltres, fou remesa a tots els metges de la província de Girona, explicava so-

merament el perquè de la presentació de la nostra candidatura. Els acords del 31 d'octubre de l'any passat, i del 10 d'abril del present, no suposaven un acte de hostilitat al Col·legi, ni a la gent que el regia, sinó el reconeixement de la seva importància (especialment després de les facultats que li han estat recentment concedides pel Govern de l'Estat) i de la necessitat que fos l'arma legal que pogués esgrimir el SINDICAT en les seves justes i legals pretensions. Així doncs, al demanar-se el vot a tots els companys, sindicats o no, es prescindia de tota comparació entre persones, totes igualment apreciables i honorables, i es lluitava per aquest lema: el Col·legi, convé al SINDICAT.

El resultat de la votació, exterioritza abastament la opinió del cos mèdic provincial respecte aquest particular. La candidatura del SINDICAT, assolint triple nombre de vots que la contrària, demostra en primer lloc, la seva força en les comarques gironines, i, demés, que el públic mèdic provincial desitja un canvi en l'actuació del Col·legi.

No volem estrinxir les causes ni discutir la justícia del descontent contra les orientacions seguides pel Col·legi, però és un fet demostrat, que aquest descontent és sentit pels seus afiliats almenys en la proporció de tres a un, i que la votació passada, exposà el desig d'una rectificació de conducta.

Els novament elegits per a la Junta Directiva, són els primers interessats que aquesta magnífica prova de confiança que han rebut dels seus companys, no sigui la simple manifestació d'un sentiment negatiu com és el descontent; sinó que vagi seguida de l'assistència; col·laboració constant de tals, per tal que el Col·legi sigui queicom viu i eficaç on siguin escoltades, i ateses en el possible, les iniciatives de tothom. A aquest fi les Juntes Comarcals del SINDICAT, han de rebre totes les qüestions que deguin ésser resoltes pel Col·legi, portar-les a les deliberacions de la seva Junta.

Entenem que el Col·legi i el SINDICAT no deuen ésser comparats, com fa un il·lustre amic nostre, a un Senat i un Congrés, que estan compostos de membres diversos, sinó a mitjans diferents, mai contradictoris, de què es valguin unes mateixes persones en profit d'una mateixa classe. És en conseqüència amb aquest criteri, que les Seccions del *Sindicat* han designat als individus de les seves Juntes, per integrar la candidatura; i és continuant d'acord amb el mateix, com suposem que es confeccionen les que es presentin en les eleccions futures.

Així doncs, els companys sindicats deuen veure en el resultat de les eleccions, el triomf de l'esperit del SINDICAT; la conquesta del Col·legi per al SINDICAT; la federació de les Seccions Comarcals dintre del Col·legi; i tots sindicats o no, esperar que la Junta resolgui les seves diferències amb tota justícia, i vigili els seus interessos, amb tota amor.

A. VIDAL FRAXANET, F. COLL, JOSEP FIGA, EVELI BARNADAS, JOAQUIM PRAT, JOSEP SALA.

Publicat pel Col·legi de Metges de Girona.